

[Indenrigsministeren.]

mæssige og økonomiske, og naar det er paa et Tidspunkt, da Forholdene herhjemme ligger saaledes, at det kan medføre skadelige Virkninger, maa vi udsætte Sagen og foretage mere indgaaende Overvejelser, før vi giver vor Tilslutning.

Der er jo fremkommet Konventionsforslag, som tager Sigte paa Omraader, hvor vi er naaet langt videre frem, end Konventionsudkastet tilsigter, og det vilde i saadanne Tilfælde være betænkeligt at give Tilslutning. Der er andre Omraader, hvor vi befinder os paa Undersøgelsesstadiet og derfor er ude af Stand til at tage endelig Stilling til Indholdet af Konventionsudkast. Jeg nævner i denne Forbindelse det Punkt, som blev fremdraget af det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen, Erhvervsygdomme.

Men dermed er disse Sager jo ikke tabt af Syne, og det er heller ikke udelukket, at Konventionsudkast, som paa nærværende Tidspunkt udarbejdes af Arbejdsbureauet, fremgaaet af Arbejdskonferencernes Forhandlinger, og som finder forholdsvis ringe Tilslutning, som ratificeres af faa Lande, senere, naar Forholdene paa det vedkommende Omraade er mere afklarede, kan blive saaledes omformede, at vi vil kunne give dem vor Tilslutning.

Vi er paa et Omraade, hvor selvfølgelig alle, som har givet Tilslutning til Folkeforbundet, maa være Medarbejdere, men hvor med Hensyn til Resultatet, saaledes som Tilfældet er overalt i det internationale Samarbejde, Hensynet til egne Forhold ikke maa tabes af Sigte.

Jeg takker, som sagt, i øvrigt for Tilslutningen og haaber paa en Udvalgsbehandling, som snarlig kan medføre et Resultat.

L. D. Rasmussen: Den højtærede Minister mente, at jeg havde gjort mig skyldig i en Fejltagelse, da jeg talte om den haanlige Maade, hvorpaa Internationallister blev omtalt. Det har jeg aldeles ikke, for jeg har selv haft praktisk Erfaring ude fra Vælgermøder og fra Valgkampagner for, hvorledes politiske Modstandere netop har gjort dette, naar der var Tale om det nøje internationale Samarbejde for dermed at fremme Freden; saa er man gaaet saa vidt, at man har betegnet os som fædrelandsløse, netop fordi vi vilde den Vej ud.

Den højtærede Minister talte om Indblandingen i andre Landes økonomiske Kamp og nævnte derunder Bidragene

herfra til de engelske Kularbejdere. Jeg troede egentlig ikke, jeg skulde høre saadanne Bebrejdelser just fra den Side. Thi alle kan vel være enige om, at jo højere Lønningerne er for Arbejderklassen i England, des bedre, sikrere og solidere er det Marked, til hvilket vi skal sende Hovedparten af de Produkter, vi eksporterer. Derom kan man i Almindelighed være enig, og jeg har hørt Landbrugere, som absolut var klare over, at dette var rigtigt, saa jeg havde egentlig ikke tænkt mig, at der skulde kunne falde nogen Bebrejdelse paa os i den Anledning.

Men der er en anden Ting, som den højtærede Minister ikke synes at have Øje for, og det er, at de Betingelser, paa hvilke der produceres, bør søges gjort saa ensartede som muligt, for at der kan blive det rigtige Forhold i Konkurrencen mellem Landene. Saa længe Forholdene er saadan, at eet Lands Arbejdsgivere maaske kan lønne med Halvparten af, hvad et andet Lands Arbejdsgivere maa lønne med, saa længe er der en Ulighed i Konkurrencebetingelserne, som bør afhjælpes og rettes, og vi Arbejdere er interesserede i, at Lønningerne overalt kommer op paa et anstændigt Niveau, saa Arbejderne overalt kan sikres ordentlige Levebetingelser.

Den højtærede Minister sagde, at Venstre sluttede sig til Folkeforbundet og Arbejdsbureauet, og det er jo rigtigt. Det er ganske givet, at et hvilket som helst blot nogenlunde betydeligt Parti indenfor et Land som vort maa anbefale at slutte sig dertil, og derfor kan jeg ogsaa sige Venstre en Tak for Forstaaelsen. Men jeg har ikke fundet just den samme Forstaaelse, naar Beslutningerne er kommet fra disse internationale Samraad, fra Venstres Side, fra Regeringens Side. Selv om der er kommet Konventioner, som er blevet enstemmigt vedtaget i de paagældende For-samlinger ogsaa af samtlige danske Repræsentanter, deri iberegnet Regeringsrepræsentanterne, har man endda set, at den høje Regering ikke just har stillet sig saa forfærdelig venligt overfor disse Forslag. Jeg er naturligvis klar over, at de to Konventioner, jeg talte om i Forbindelse med nærværende, er man vel i Færd med at overveje, og jeg henstillede blot, at man snarest kunde faa dem at se paa Folketingets Bord, saaledes at de kunde blive gennemført sammen med denne, som forhaabentlig bliver gennemført inden faa Dage.

Hermed sluttede Forhandlingen.